Teräväpiirtoverta ja hidastettuja kyyneleitä

Iiro Lehtonen
iirleh[a]utu.fi
Digitaalinen kulttuuri
Turun yliopisto

Ei pohdintoja universumin synnystä. Ei vertailuja siperianhuskyn ja vaaleahiuksisen naisen välillä. Monien mielestä HBO:n kolmas 24/7 Road to the Winter Classic -tuotantokausi oli tähän mennessä nähdyistä tylsin. Seuraavassa arvio neliosaisesta realitysarjasta.

Hienoista dokumenttisarjoistaan tunnetun HBO-televisioverkon NHL:n ulkoilmapeliin liittyvää 24/7 Road to the Winter Classic -sarjaa odotetaan fanien toimesta aina kuumeisesti. Tällä kertaa Detroit Red Wingsin ja Toronto Maple Leafsin kohtaamisesta tehty neliosainen sarja herätti monissa tylsistyneitä reaktioita. Mikä meni vikaan? Painoin play ja katsoin jaksot.

Kolmantena vuonna peräjälkeen kaapelitelevisioverkko HBO on tehnyt Pohjois-Amerikan ammattijääkiekkosarja NHL:n ulkoilmaottelusta neliosaisen reality-dokumentin seuraamalla ottelussa kohtaavia joukkueita heidän vaihtopenkeillään, pukuhuoneissaan, kodeissaan ja illanvietoissaankin. HBO alkaa olla synonyymi Yhdysvalloissa niin loistavalle dokumenttiosaamiselle kuin taidokkaalle urheiluohjelmatyöllekin. Yhtiö on saanut erilaisilla sarjoillaan parhaan urheiludokumentin Emmy-palkinnon yhteensä seitsemän kertaa, joista viisi on tullut viimeisen kuuden vuoden aikana (HBO, 2014).

Jääkiekon ystävät eivät olleet joutuneet pettymään 24/7 Road to the Winter Classic -sarjojen kahteen edelliseen vuosikertaan. Ensimmäinen Pittsburgh Penguinsin ja Washington Capitalsin välisestä ottelusta tehty sarja oli hienosti toteutettu teräväpiirtotekniikalla, sisälsi paljon upeita hidastusotoksia aina lähikuvissa tippuviin kyyneliin saakka. Sisällöltään sarjat olivat myös kiekkofanien toiveunia ja sisälsivät paljon tunnetta aina kahden tähtihyökkääjän, Pittsburghin Sidney Crosbyn ja Washington Alex Ovetshkinin, kilpailuun pistepörssin kärkipaikoista saakka. Toisella tuotantokaudella kohtasivat pitkän yhteisen historian jakavat New York Rangers ja Philadelphia Flyers. HBO tallensi matkasta ulkojäille hienon dokumentin, ja neliosainen sarja esitteli monia erikoisia persoonia. Etenkin Flyersin venäläismaalivahti Ilja Bryzgalov nousi esiin massasta pohtimalla muun muassa universumin syntyä ja vertailtuaan siperianhuskya vaaleatukkaisiin naisiin. Kuten alla olevasta videosta voi hyvin todeta, hänestä tuli heti pieni ilmiö katsojien lisäksi myös oman joukkueensa keskuudessa, kun pelaajat näkivät edellisen jakson ennen seuraavan nauhoituksia.

Video 1. Ilja Bryzgalov marssii aamupalalle hänen joukkuetovereidensa naureskellessa edellisen jakson puheille universumista. (Linkki: https://www.youtube.com/watch?v=ZVqbTVa7LBU)

Samalta tuotantokaudelta löytyi myös muita hyvin muistettavia kohtauksia, kuten Rangersin ruotsalaismaalivahti Henrik Lundqvistin musiikkiharrastus. Hän kehui ensin haastattelussa, että New York on hieno kaupunki, koska vapaalla voi täysin unohtaa jääkiekon ja elää melko normaalia elämää. Sitten hän ajoi Maseratillaan toiseen kaupunginosaan bänditreeneihin jammailemaan tennislegenda John McEnroen kanssa. Juuri tämä ”melko normaali” elämä on se seikka, johon urheilun katsojat saavat HBO:n sarjassa pienen vilauksen.

Kolmatta tuotantokautta odotettiin erittäin innolla. Suomessa sarjan näkeminen vaatii hyvää tuuria ja pienien kiertoreittien käyttämistä, sillä HBO:n Nordic-verkkopalvelu ei sarjaa vielä listoilleen ole ottanut. Suomen suosituimman jääkiekon keskustelupalstan Jatkoaika.comin sarjaan liittyvä viestiketju täyttyi nopeasti kymmenistä kyselyistä nähdä sarjan jaksoja. Lopulta onnistuin YouTubeen ladatuista, nyttemmin jo poistetuista videoista näkemään kaikki neljä jaksoa.

Työteliäs Detroit, rikas Toronto

Alkuasetelmat vuodenvaihteessa 2013-2014 esitetylle Detroit Red Wingsin ja Toronto Maple Leafsin dokumentille olivat hyvät. Joukkueet ovat pelanneet NHL:ssä liigan perustamisesta saakka ja kuuluvat kuuden alkuperäisjoukkueen ryhmään. Molemmilla paikkakunnilla jääkiekko on iso asia. Torontossa kuten muuallakin Kanadassa jääkiekko on aina jokapäiväisessä puheessa läsnä, Detroit taasen on Yhdysvaltain kaupungeista yksi jääkiekkohenkisimmistä. He nimittävät itseään etenkin Red Wingsin organisaatiossa Hockeytown- eli kiekkokaupunki-nimityksellä.

Joukkueiden pitkää historiaa korostettiinkin heti sarjan ensimmäisessä jaksossa, mutta varsin mielenkiintoisilla painotuksilla. Avausjakson kärkeen kuva vaelteli harmaita Detroitin katuja karismaattisen Liev Schreiberin kertojaäänen maalaillessa kuvaa konkurssista toipuvan kaupungin tilanteesta. Lopulta kuva osui kädet taskuissaan ja pää kallellaan kävelevään nuoreen mieheen,

jolla on Red Wingsin lippalakki päässään. Tästä siirryttiin joukkueen pukukoppiin, jossa Red Wingsin korostettiin oleva työteliäs, menestyksekäs ja aina menestykseen tähtäävä organisaatio.

Noin yhdentoista minuutin jälkeen sarjan luonne muuttui täysin hikisiä pukuhuoneita ja hieman alakuloisia kasvoja nähneen katsojan silmissä. Kuva siirtyi Maple Leafs -kapteenin, puolustaja Dion Phaneufin kotiin ja vaatekaapille, jossa hän Schreiberin mukaan kävi läpi jo pelipäivän yhtä valintatilannetta – minkä pukukokonaisuuden hän laittaisi päälle kaikista kymmenistä kalliin näköisistä mittatilauspuvuistaan. Vyö kiinni, kiiltävät nahkakengät jalkaan, sininen rusetti kaulaan ja pukuliivi ojennukseen. Sitten nopeat silitykset Pearl-koiralle, kahvikuppi käteen ja suudelma näyttelijävaimon Elisha Cuthbertin suulle. Tämän jälkeen Phaneuf astui suoraan asunnostaan lähtevään hissiin ja käveli ulos, johon hänen kiiltävän musta Bentleynsä oli jo parkkeerattu heti oven ulkopuolelle odottamaan.

Video 2. Dion Phaneufin pelipäivän muotia HBO:n tapaan.

Jälkimmäinen kuvailu on hyvin paljon sitä, mitä myös aiemmilla tuotantokausilla on totuttu sarjalta näkemään. Jääkiekkomiljonäärien hulppeita koteja, kalliita autoja ja kauniita vaimoja, mutta tällä kertaa kontrasti Detroitista esitettyyn ensivaikutelmaan oli häiritsevän alleviivaava.

Phaeuf-Cuthbert -pariskunta kulkee sarjassa muutenkin eräänlaisena Maple Leafsin perhe-esimerkkinä vilahtaen yhdessä useammassakin jaksossa. Red Wingsin puolelta vastaava perheosio on luotu ruotsalaishyökkääjä Daniel Alfredssonin ympärille. Heti ensimmäisessä jaksossa kuvataan hänen nelilapsisen perheensä jouluun valmistautumista, ja toisessa jaksossa Daniel vie neljä poikaansa Red Wingsin kotiareenalle luistelemaan ja harjoittelemaan yksityisvuorolle. Alfredssonin perheidyllistä ei paista katsojalle minkäänlainen hienostelu, vaan omakotitalo näyttää varsin tavanomaiselta lähiöasunnolta ja perheen elämästä avattiin katsojalle lähinnä kokemuksia siitä, miten vuosien asuminen Kanadan pääkaupungissa Ottawassa on yhtäkkiä vaihtunut toiseen kaupunkiin.

Datsjuk – hiljainen taituri

Mitä pidemmälle sarjan jaksoja katsoo, sitä selvemmin käy ilmi että HBO:n tuotannolla on ollut rutkasti epäonnea etenkin Detroit Red Wingsin kuvaamisessa. Joukkueen tähtipelaajista Pavel Datsjuk ja Henrik Zetterberg olivat sairaustuvalla, ja lääkärin koppiin oli sarjan edetessä lähes kymmenen pelaajan jono. Juuri loukkaantumiset ovat varmasti vieneet tuotantojen suunnitelmia uusiksi, sillä loukkaantumisista kärsineitä pelaajia ei sarjassa juuri haastatella.

Tämä loi erikoisen tilanteen etenkin Detroitin ja yhden NHL:n parhaan hyökkääjän Datsjukin kohdalla. Hänet mainitaan ja häntä kehutaan useaan käänteeseen valmentajansa ja joukkuetovereidensa suulla, mutta venäläishyökkääjästä itsestään nähdään vain muutamia vilahduksia kuvaruudulla. Datsjukin piilottelusta nousee esiin jopa hieman komediallinen tilanne, jonka Yahoon toimittaja Greg Wyshynski nimesi 24/7-sarjojen historian tuskallisimmaksi ja pakotetuimmaksi kohtaukseksi. Nuoret Red Wings -pelaajat ovat illanvietossa, mutta puhe kääntyy vain Pavel Datsjukiin ja hänen erinomaisuuteensa. Illanvietto päättyy siihen, kun pelaajat kieltäytyvät fanin tarjoamista shoteista. Aivan selvää on, etteivät nuoret jääkiekkoilijat juttelisi ilman kuvausryhmän läsnäoloa hyvin teennäisesti pelkkiä peliasioitaan, mutta sarjan Datsjuk-hehkutukseen tilanne sopi oivallisesti.

Video 3. Red Wings -pelaajat illanvietossa Floridan vieraspelin yhteydessä.

Lopulta toisen jakson loppuvaiheissa lähes myyttiseksi noussut hiljainen taituri suostuu kertomaan muutamat lausahdukset kameralle siitä, miten hänen pitäisi pystyä paremmin auttamaan joukkuettaan. Puhe siis kääntyi hyvin perinteiseen urheilijan ulosantiin suorituksesta ja suorituksen tavoitteista.

Joukkue häviää, joukkue on tylsä

Loukkaantumisten lisäksi toinen sarjan tunnelmaa latistava elementti oli molempien joukkueiden kohtaamat vaikeudet kaukalossa. Etenkin Detroit koki dokumentin kuvaamisen aikana varsin pitkän ja ilmiselvästi pelaajia masentavan tappioputken päävalmentaja Mike Babcockin miettiessä lähinnä miten kasata loukkaantumisten runtelemasta kokoonpanosta iskukykyistä ryhmää. Pelaajat eivät olleet yhdenkään tappiollisen pelin jälkeen juttutuulella, vaan marssivat nopeinta mahdollista reittiä hallista ulos kertojaääni Schreiberin pitäessä kaikin keinoin katsojan mielenkiintoa yllä.

Tappioita kärsinyttä urheilijaa on erittäin paljon vaikeampi haastatella kuin voittanutta urheilijaa. Tämä tulee hyvin esiin toisesta jaksosta, joka ei sisällä oikeastaan yhtään merkittävää haastattelua pelaajista. Vain tuokiokuvaa peleistä ja pukukopeista, eikä aina sieltäkään. Yhden pelin erätauolla Red Wings -valmentaja Babcock marssi päättäväisesti koppiin ja heitti ensimmäisenä kuvausryhmän ulos. Vastaava tilanne oli käynyt myös Torontossa, jossa kuvausryhmä pystyi tallentamaan nauhalle vain pienen vilauksen ovenraosta päävalmentaja Randy Carlylen pitäessä varsin kipakkaa puhetta seuraavan erän teemoista.

Kaikkiaan sarjan antama ensivaikutelma Red Wingsistä säilyi hyvin loppuun saakka: työteliäs, aina menestykseen tähtäävä joukkue, joka ei kaikesta päätellen ollut täysin otettu siitä, että kamerat seurasivat usean pelin ajan heidän kauden yhtä raskainta jaksoaan lähes kellon ympäri. Sarjan perusteella voi vain arvailla sitä, onko pelaajia myös ohjeistettu haastattelutilanteissa toimimisessa, mutta ei olisi mitenkään yllätys, jos jonkinlaisia rajoituksia olisi annettu.

Tämä voi antaa joukkueesta ja sarjasta hieman tylsän kuvan, mutta toisaalta vastapainona Phaneufin tyyliset miljonäärielämän kuvaukset, kalliit autot ja hulppeat lukaalit alkavat olla kolmen nähdyn kauden myötä myös varsin käytettyä kuvitusta. Kaikkinensa kolmas tuotantokausi 24/7 Road to the Winter Classic -sarjasta ei ollut tylsä, mutta keskittyi ehkä eniten nähdyistä kausista itse jääkiekkoon. Näin ollen mitään Bryzgalovin tai Lundqvistin kaltaisia muistettavia tähtihetkiäkään ei päässyt syntymään.

Lähteet:

Linkit tarkastettu 3.12.2014.

HBO. www.hbo.com

HBO Nordic. www.hbonordic.com

Yahoo Sports. 2013. HBO 24/7 Red Wings-Maple Leafs Ep. 1: Boredom comes to Hockeytown (Review). http://sports.yahoo.com/blogs/nhl-puck-daddy/hbo-24-7-red-wings-maple-leafs-ep-150836028–nhl.html

Youtube. 2011. HBO 24/7 Ep. 2: Ilya Bryzgalov on dogs as hot blondes, crazy defensemen. http://www.youtube.com/watch?v=ZVqbTVa7LBU

Youtube. 2013. Phashion Plate – HBO 24/7 (Puck Daddy) http://www.youtube.com/watch?v=3qDBrzUCbSg